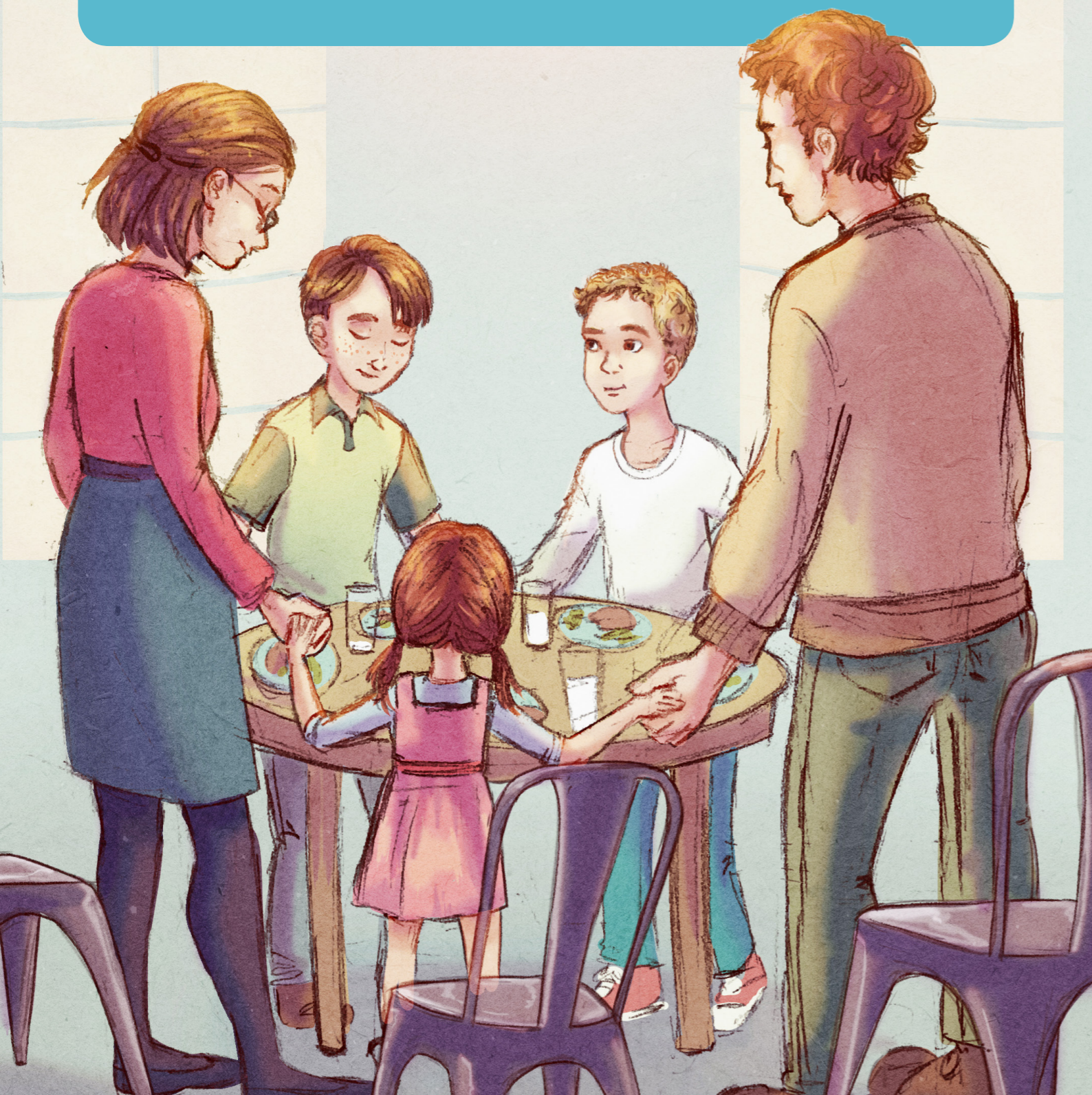

Met FILIP bidden

ILLUSTRATIE MINA PRICE

Shirley Espada-Richey

(Gebaseerd op een waargebeurd verhaal)

'Bid altijd' (Leer en Verbonden 19:38).

Josef was voor het eerst bij Filip thuis. Ze hadden veel plezier met het bouwen van een kartonnen ruimteschip. Ze kleurden er zelfs prachtige vlammen op. Toen Filips moeder ze voor het eten riep, volgde Josef Filip naar de keuken.

'Ik zal dankzeggen', zei Filips vader.

Wat betekent dat? vroeg Josef zich af. Hij zag dat Filip en zijn familieleden hun voorhoofd aanraakten, het midden van hun borst, links en toen rechts. Josef had nog nooit iemand dat zien doen.

Filip stak zijn hand uit. Josef keek om zich heen en zag dat de anderen elkaars hand vasthielden en hun hoofd bogen. *Gaan ze bidden? Is dat de betekenis van 'dankzeggen'?* vroeg Josef zich af.

Josef wilde Filip niet kwetsen, dus pakte hij zijn hand. Filips vader pakte Josefs andere hand en begon te bidden.

'Zegen ons, o Heer ...'

Voordat ze gingen zitten, raakten Filip en zijn familieleden nog een keer hun voorhoofd en hun borst aan.

Toen Josef thuiskwam, vroeg moeder of hij een fijne dag had gehad.

'Was het leuk?' vroeg mama.

'Ja', zei Josef zachtjes. Hij *had* tenslotte een fijne dag gehad. Het ruimteschip was geweldig, en de hamburgers waren heerlijk. Maar er zat hem iets dwars.

Moeder keek hem nog eens doordringend aan. 'Je klinkt niet alsof je het fijn hebt gehad. Is er iets mis?'

'Nou ...'

Josef had zo veel vragen! Hij bleef maar aan dat gebed denken. Waarom was het zo anders dan de manier waarop ze bij hem thuis baden?

Hij vroeg: 'Mama, hoe bad jij voordat je lid van de kerk werd?' Josef vertelde haar over het gezinsgebed bij Filip thuis.

'Het lijkt erop dat ze katholiek zijn, net als ik was', zei moeder. 'Ze maakten met hun hand het teken van het

kruis. Zie je dat het op een kruis lijkt? Dat herinnert ze eraan dat Jezus voor ons is gestorven.'

Josef glimlachte. 'Dus Filip gelooft ook in Jezus?'

'Ja, inderdaad', zei moeder. 'Weet je nog wat Filips vader in het gebed zei?'

Daar moest Josef even over nadenken. 'Hij bedankte God voor alles wat Hij ons geeft ... en hij had het over Christus!'

'Zie je wel?' zei moeder met een glimlach. 'We zijn niet zo heel erg verschillend. Ik ben blij dat je met Filip en zijn familie mee kon bidden.'

Een paar dagen later kwam Filip bij Josef thuis spelen. Ze waren buiten aan het spelen toen vader ze voor het eten naar binnen riep. Josefs maag knorde toen ze de keuken in renden.

'Ik rammel van de honger!', zei Josef.

'Ik ook', zei Filip.

Iedereen ging aan tafel zitten. Filip zat naast Josef. Filip maakte het teken van het kruis en wilde Josefs hand pakken.

'Hier thuis bidden we zo,' zei Josef. 'We doen onze armen over elkaar, doen onze ogen dicht, buigen ons hoofd, en bidden.'

'Is dat alles?'

'Dat is alles.'

'Makkelijk', zei Filip.

Josef deed zijn ogen dicht en glimlachte. Hij was blij dat hij met zijn vriend kon bidden. ●

De auteur woont in Californië (VS).

Wat betekende het om God 'dank te zeggen?'

Ik heb vrienden op school die katholiek of moslim zijn, en we zijn de beste vrienden, want Jezus wil dat we zo met elkaar omgaan.

Elizbeth A. (8), West Midlands (Engeland)